

El partit d'Àngel Colom

Esquerra Republicana de Catalunya va celebrar el seu 17è congrés en un ambient d'eufòria i aclamació del líder, Àngel Colom, però no va poder evitar que es traslluïssin certes mancances estructurals i alguna desavinença a les segones files, malgrat el bon moment del partit.

Colom ha vist consumat el seu liderat.

ARXIU

Colom president, Catalunya independent". Els militants d'ERC que omplien el Palau de Congressos de Barcelona aclamaven així el seu líder, ara per ara inqüestionable, després d'haver-lo reelegit secretari general sense cap vot en contra, 743 a favor i 45 en blanc.

I és que Àngel Colom arribava a aquest congrés amb la cartera plena. D'ençà del de Lleida, quan s'escindí el sector Hortalà, ERC ha passat de 3.500 a 5.500 militants, ha reduït els seus deutes de 228 a 60 milions, ha passat de ser a 150 municipis a entrar a 350 i ha estat el partit que a les passades eleccions municipals va augmentar més en nombre de vots absoluts. A banda, ha influït en el joc polític amb el debat sobre la independència, amb la dissolució de Terra Lliure com a fet més simbòlic, amb les mocions als ajuntaments i al Parlament, etc. Amb aquest equipatge Colom arribà i guanyà, sense ser qüestionat obertament per ningú.

En aquest congrés ERC també ha assumit oficialment l'estratègia independentista, marcant-se com a objectiu la consecució d'un "estat català en el marc d'una Europa confederal". Aquesta formulació formava part de la ponència base que s'havia de discutir durant les sessions; però finalment no va ser així. Les moltes esmenes rebudes, algunes d'oposades, i les deficiències d'alguns dels textos de la ponència, qualificats d'"impresentables" per un destacat dirigent a aquesta revista, van fer que l'executiu del partit decidís a última hora d'arribar a una solució salomònica. Aquesta consisití a no debatre ni la ponència ni les esmenes i posar a votació únicament "l'inici d'un procés de debat ideològic i estratègic" del qual la ponència, les esmenes i altres aportacions formaran el document base. Amb això ERC ajorna dos anys, fins al pròxim congrés ordinari, el debat ideològic, i s'estalvia la difícil conjunció de tots els sectors que han fet cap al partit repu-

blicà aquests darrers temps.

Quant al tema de l'organització interna del partit i els estatuts, ja estava decidit d'antuvi que no seria matèria d'aquest congrés sinó d'un d'extraordinari, a tenir al mes de juny. El 17è congrés únicament ha modificat els estatuts per regularitzar la figura del president del partit, Heribert Barrera, que fins ara no hi figurava. Tampoc no hi figura l'equip de govern, un organisme sortit del congrés de Lleida compost pels principals dirigents que van ajudar Colom a guanyar: Miquel Pueyo, Josep Lluís Carod Rovira, Jaume Rodri i Josep Maria Reguant. Aquest organisme ha marcat el desenvolupament "subterrani" del congrés perquè un dels seus integrants, Reguant, president del Consell Nacional i home de confiança de Colom, ha estat qüestionat. Reguant és criticat per la plana major republicana i per la base de les comarques de Girona, que l'acusen de tenir una trajectòria personal poc clara i una excessiva ambició de poder. L'arri-

bada del congrés va accentuar les tensions i Colom va haver de cedir davant les pressions dels crítics envers Reguant per "eliminar possibles fugues en el congrés", tal com han explicat fonts del partit.

Tot i que l'equip de govern continuarà teòricament fins al mes de juny, Colom, que té potestat per a modificar-lo, podria excloure'n Reguant per no veure qüestionat el seu lideratge intern, cedint així al desig d'altres dirigents destacats com Pueyo, Carod o el secretari general de les joventuts, Joan Puigcercós. Tampoc no sembla que pugui repetir com a president del Consell Nacional. Del darrer congrés n'han sortit elegits 50 nous consellers; els cinc més votats són ex-militants de Catalunya Lliure —amb Pere Bascompte, ex-dirigent de Terra Lliure, al capdavant amb 625 vots. Un congrés, doncs, en què ERC ha confirmat lideratge i estratègia però amb la dinàmica entrebancada per les presses pre-electorals.

Pere Martí